

21 juli 2024 (16de zondag door het jaar)

Dries Ghesquiere o.p.

Jer. 23, 1-6
Ef., 2, 13-18
Mc., 6, 30-34

Lieve mensen,

Vorige week hoorden we dat Jezus zijn leerlingen twee aan twee uitzond om zijn boodschap van liefde en vrede uit te dragen. Vandaag horen we dat ze verslag uitbrengen over hun zending. En Jezus vangt hen bijzonder goed op. 'Je zult wel moe zijn', zegt Hij, 'dus gaan we naar een eenzame plaats waar je kunt rusten.' Jezus beseft zeer goed dat zijn leerlingen na hun werk en inzet ook tijd moeten nemen voor rust, stilte en bezinning. Hij is bekommerd om het welzijn van zijn leerlingen. Hij zelf gaf al herhaaldelijk een teken dat bezinning hem dierbaar was en dat hij zich daarom in de stilte terugtrekt (Mc. 1,35; 4,10).

Jezus erkent dat na inzet ook rust mag komen. Hij stelt zijn leerlingen voor om een eenzame plaats op te zoeken en wat uit te rusten. Wanneer Jezus en de apostelen uit de boot stappen is er alweer heel veel volk, zoveel dat het hun niet lukt op een eenzame plaats rust te vinden. Maar ze zijn niet alleen, want ze worden er opgewacht door een grote menigte die naar Jezus' boodschap wil luisteren. En Jezus ziet hen allen als schapen zonder herder, dus begint Hij hen meteen te onderrichten.

Jezus is gegrepen door de zoektocht van de mensen. Hij voelt medelijden met hen en hij wil voor hen een goede herder zijn. Jezus zag en begreep de nood van de mensen. Dit zet hem aan om de boodschap te

verkondigen die hem nauw aan het hart ligt. En hij zorgt er eveneens voor dat zij op die verlaten plaats kunnen gespijzigd worden. Zien, je laten raken, een antwoord geven. Marcus ziet drie werkwoorden in het optreden van Jezus. Jezus zag de menigte. Hij had medelijden en hij gaf hun onderricht. Aan ons om Hem na te volgen.

Tot daar het verhaal van tweeduizend jaar geleden, maar het kan zich evengoed vandaag afspelen. Want ook vandaag zijn er heel veel mensen moe. Ze moeten zonder ophouden werken, ze moeten naar het buitenland, ze moeten dit en ze moeten dat. Ze weten wel wanneer hun werkdag begint, maar niet wanneer hij eindigt, dus moeten velen thuis verder werken, soms tot een stuk in de nacht. Het gevolg van al die stress is dat velen in een burn-out belanden. Ze zijn uitgeput, opgebrand, kapot. Ze kunnen niet meer. Zo doen ze niet alleen denken aan de uitgeputte apostelen die geen rust vinden, maar ook aan de uitgeputte menigte die Jezus opwacht op die rustige plaats. Jezus voelt medelijden met hen, 'want ze waren als schapen zonder herder.' En je moet echt geen herder zijn om te weten dat schapen niet zonder herder kunnen.

Ze dolen maar wat rond en weten niet waar hun thuishaven is. Vandaar dat Jeremia in de eerste lezing keihard tekeergaat tegen koningen, priesters en hogepriesters. Zij zijn herders die Gods volk moeten weiden, maar ze doen dat niet. Ze zijn alleen met zichzelf en hun macht bezig. Door hun schuld zijn de schapen verloren gelopen en uiteengedreven, verwijt hij hen verontwaardigd. Zou hij ook zo verontwaardigd zijn over onze Kerk? Is ook zij meer met zichzelf bezig dan met de gelovigen?

Jezus stelt geen vragen, oordeelt en veroordeelt niet, maar hielp iedereen. Niemand werd met lege handen weggestuurd. Jezus bracht alleen maar vrede onder de mensen. Rust wat uit, zegt Jezus tegen zijn apostelen en ook tegen ons. Tot die rust kunnen we komen tijdens een viering zoals nu. We zijn dan niet met onszelf bezig, maar we luisteren naar Jezus' woorden en daden van liefde en vrede. En zo doen we voedsel op om zelf in liefde en vrede te leven, en niet in hebzucht, egoïsme en ruzie.

Lieve mensen, God, Jezus wil ons in beweging brengen om een goede herder te zijn. We moeten daarbij niet op de toppen van onze tenen lopen om naar onze medemensen te gaan, maar de weg van Jezus volgen,

want bij Hem vinden we rust. Rust om een herder te zijn voor armen, zieken, vreemden, eenzamen. We mogen hen niet aan hun lot overlaten, want dan worden ze schapen zonder herder en dolen ze maar wat rond zonder te weten waarheen. Ook wijzelf mogen niet zomaar wat ronddolen in ons eigen kleine wereldje, maar laten we ons inspannen om goede herders te zijn voor elkaar, voor onze medemensen, zoals Jezus ons dat heeft voorgeleefd. Lieve mensen, neem op tijd een goede rustpauze. Amen.